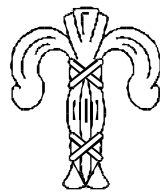

VASEN

Organ för Scoutkåren Gustaf Vasa – Bredäng
Nummer 6 • 1997 • Årgång 27

From Alaska with love...

Glass eller espresso? I Eklutna är detta shopping-centret som gäller.

<http://www.gvb.ssf.scout.se/>

Nu är utvärderingen klar

Av Björn Hagqvist

Kära läsare, tack för era svar. Det kanske inte var så många som vi hoppades på men tillräckligt för att ge oss vägledning. Jag tänker inte presentera siffermaterialet eftersom det statistiska underlaget är för litet. I stället har jag valt att sammanfatta resultatet i följande punkter:

- Kårinformation från kårstyrelse och kårordförande är viktigt men kan förbättras.
- Bildreportagen är uppskattade och mängden kan ökas.
- Fler insändare! (Ja tack säger vi!)
- Det är bristfälligt information om kommande kårarrangemang.
- Fler tipsartiklar tyckte nio av tio!

Det sistnämnda har vi tagit itu med ordentligt det här numret. Bildreportaget har Mats gjort den här gången och det handlar om hans äventyr i Alaska! Och reportage från Lidingö-loppet har den alltid så flitiga Peter skickat in. I övrigt är vi i händerna på er, kära kårmedlemmar. Många insändare har vi tagit från internet, eftersom Vasen finns representerad även där. Information från kårledningen har

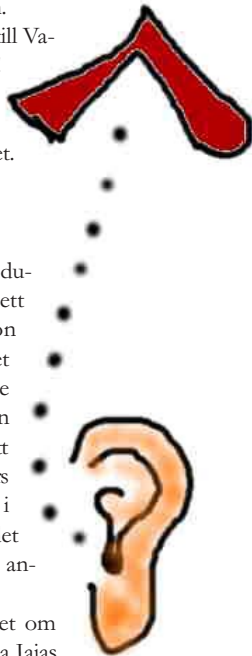
helt uteblivit denna gång, fråga dem gärna varför när ni träffar någon av dem.

Det enda jag kan säga är: skriv till Vasen! Numera kan du ringa också! Det har faktiskt en del avdelningar gjort. Deras rop går att avlyssna på internet för den som har möjlighet. Det du!

Det handlar om information

Vi håller på att lämna ett varuproducerande samhälle till förmån för ett tjänsteproducerande. Information har blivit en handelsvara med mycket begränsad hållbarhet. Och vi är inte isolerade från samhället i Scoutkåren Gustaf Vasas Bredäng, det är klart att vi påverkas av det här. I snart tio års tid har vi klagat på informationen i kåren utan att något verkar bli till det bättre. Är det symptom på något annat?

Det här numret handlar mycket om information. Jag vill rekommendera Jajas artikel om ämnet. Av den kan man dra slutsatsen att information är generationsfråga: söka aktivt eller vänta passivt. Vad tycker du?

Vasen

Organ för Scoutkåren Gustaf Vasas Bredäng

Utgivning 6 gånger per år

Upplaga 350 exemplar

Ansvarig utgivare Björn Hagqvist

Redaktion Björn Hagqvist, Jaja Jansson, Mats Kronbladh, Vanja Sandelin

Adress c/o Hagqvist, Sankt Göransgatan 102, 112 45 STOCKHOLM

E-post vasen@gvb.ssf.scout.se

Hemsida www.gvb.ssf.scout.se

Annonser En sponsorruta på 183x172 kostar 500 kr och räcker tre nummer. En helsida kostar 500 kr/nummer.

Bidrag Texter kan skickas med post, e-post eller läggas i någon av lokalernas brevlådor. Disketter ska vara i pc-format, filer i de vanligaste formaten.

Distribution Tidningen finns i lokalerna för scouter och aktiva ledare. Övriga får tidningen hemskickad. Marianne Bergström sköter om medlemsregistret och adressändringar.

Det har kommit in en hel del insändare via vår gästbok på Internet och vi har valt att publicera en del av dem här. De som kommer från gästboken har en notering om när de är inskrivna för att man lättare skall kunna följa tråden.

Denna gång handlar många insändare om R:ets text "Var finns alla ledare?" som publicerades i förra numret av Vasen.

Vi kan också presentera det som kan vara sista ordet i följetongen kring Rävans kistlock.

Ang "Var finns alla ledare"

R:et Som du själv konstaterat så tar det mycket tid att vara scoutledare särskilt på patrullscout. Man måste prioritera här i livet. Har man åtagit sig en ledaruppgift på KST så måst man sköta den 1 år framöver och avdelningen måste komma i första hand. De ledare som stannade hemma på kårdagen kanske visste att avdelningen skulle klara sig utan dem denna gång. Vad gäller arbetsträffen är det samma sak – man kan inte hinna med allt! Man måste prioritera. Fö tror jag att jag genom tiderna deltagit i betydligt fler arbetsträffar på Petters än du. Särskilt när jag var Ko eller vKo såg jag det som ett måste att åka på arbetsträffar. Det var inte fler som åkte ut på den tiden. En gång var Arvid (gårdsfogden) och jag ensamma därute, men inte ville vi sälja Petters för det!!! Fö var du vald av KST att representera kåren på Distriktsstämman. Inte såg jag till dig och inte hade du kallat in någon suppleant heller. Jag var suppleant och en av de ordinarie delegaterna kontaktade mig – så jag blev delegat. Jag kommer då inte att rösta på dig som delegat för kåren på nästa KST. Med scouthälsning

Pliiggis 1997-11-04 20:10

Imponerande

Jag var bara tvungen att säga att info. red ska ha all kredit för de nya web sidorna.

Om det undgått någon så kom GVB:s kårslag på lidingöstaffeten på 46:e plats av 600'nåt. Snart är det basar, viktigt för kåren. Gör en insats.

Al rovfågarna 1997-10-30 16:49

Redaktionens kommentar:

Niklas, du vet hur man skall skriva för att garantera få sin insändare publicerad!

Hur når detta fram?

Till viss del håller jag med Pliiggis i hans inlägg. Jag själv prioriterar avdelningen framför allt annat kårarbete. Sen finns det ju annat här i livet också, förutom scouting.

Ellinor 1997-11-05 11:34

Ang. Var är alla ledare?

Jag reagerade lite på R:ets inlägg i Vasenom att "inga" ledare deltar i kårens aktiviteter. Av tradition verkar det vara så att antingen är man aktiv i GVB och då gör man allt, eller så är man ej aktiv och då är man inte med på något. Det säger ju sig självt att de som redan gör "allt" inte kan göra ännu mer. Engagera istället de som kan tänka sig att vara med lite ibland. Varje enskild ledare klarar sig nog utan kåren(?), men kåren klarar sig inte utan ledarna! Därför ligger det ganska stort ansvar (tycker jag) på de aktiva att ej tappa gamla ledare helt och hållet. Hade inte jag fått

förfrågan om att delta på lite olika saker hade jag inte satt min fot i lokalen sedan hösten 95, och det hade varit trist, för när man väl är "på plats" är det ju faktiskt ganska kul med scoutverksamheten. För ett år sedan började jag emellertid att få Vasen hem i brevlådan. Detta ser jag som ett stort steg i rätt riktning. Nu, när redaktionen dessutom har blivit lite mer IT-inriktad förbättras informationen och kommunikationen ytterligare. Det finns hopp...

Cillen 1997-11-07 09:13

Jag tycker...

...inte att man ska lägga ansvaret för att mindra aktiva ledare får sig en dos scouting då och då på de som är aktiva nu. Hyser man en längtan efter kåren, så får man själv se till att skaffa information och ta kontakt med någon aktiv ledare. Trots allt, nio av tio som inte är med längre är det för att de inte vill, och det blir bra trotsamt för de aktiva att förutom scoutarbetet också leta reda på den tionde som vill men inte kommer till skott.

Jaja 1997-11-07 14:17

Jag vill också tycka lite

Ni som skriver att man måste prioritera tycker helt rätt. Det finns stunder i livet då man kan lägga ner mycket tid på scouting och andra stunder då man får dra ner på ambitionerna. För min del kommer Ragnar och Olle som prioritet nummer ett. Att vara hemma så mycket som möjligt alltså. Det måste upplevas för att kunna förstås. Sen har jag en uppmaning: anklaga inte en person som inte kan bemöta inlägget. R:et t.ex IT-kunskap inskränker sig till mobiltelefoni just nu. Men visst, han gör sina egna "prioriteringar" och då är de alltid rätt! Sedan tycker jag att vi måste bli bättre på att lämna positiv kritik. Det mesta som vi gör är bra och det är viktigt att påpeka det. Vi gör säkert 99% rätt och bra, där-

för vill jag bara säga: vad ni är bra!

Björn Hagqvist 1997-11-10 09:56

Vasen är bäst

Stefan A, Snabbfötterna

Redaktionens kommentar:

Där ser ni.

Rävens kistlock...

är nu äntligen lagat! Nu svaren på frågorna:

1. ???
2. Kricke och Mackan var bovarna
3. Med lite stil och godis klarar man sig lätt genom alla lurande faror.

Räven

Redaktionens kommentar:

Skönt att locket är på plats. Någon debatt-sugen själ kanske kan lockas att bugga på svar nummer 3 och dra igång en mutdebatt?

Minior på Petters

Jag har varit på Pettersberg och det var mycket kul. Vi fick godis och glass. Det var också kul att se Larsa och ledarna utklädda till Jönsson-ligan. Då fick vi leta efter dynamit, tändstickor och tändtråd.

Filip Carlsson, Stingarna

Tomtar sökes

Vi tredjeåringar och Alex vill ha tomtar på den kommande E-kursen, eftersom vi inte fick några förra året.

Rovfåglar

Larsa är snäll

Det är kul på scouterna och den snällaste ledaren heter Larsa.

Okänd minior, Stingarna

Si och så

Ibland är det kul, ibland är det tråkigt här!

Bojan

Förbundets försäkring

Av Thomas Jönsson

Alla bilburna scouter, föräldrar och andra "frivilliga biltransportörer", som ställer upp med bilkörning till olika scoutarrangemang: känner ni till vad som gäller?

"Svenska scoutförbundet har förhandlat fram förändringar i den bilförsäkring som ingår i det försäkringspaket som vi har som medlemmar. Tidigare var man tvungen att anmäla före ett arrangemang, vilka bilar som skulle användas.

Från den 1 juni behöver man inte detta. Däremot ska kårordföranden, vid en eventuell olycka, intyga att fordonet använts till de syften som medges i försäkringsvillkoren.

Som tidigare gäller att:

- bilen använts till transport av material och/eller person, dock inte enbart egen transport;
- ärendet varit läger, hajker, kurser, konferenser etc., dock ej pappersinsamlingar, julgransförsäljning, färd till scoutlokal m.m.;
- fordonet är personbilsregistrerat.

Tänk på att det kan gälla även föräldrarnas transport till hajker o.dyl.

Är ni osäkra hör av er till Marianne Karlsson på förbundskansliets telefon 08-692 33 05."

Har du någon gång undrat hur scoutkollegerna ser ut utan scoutskjorta? Kan du känna en längtan efter att ta del av andra musikupplevelser i scouterna än Myggan Hubert? Undrar du om det finns andra samtalsämnen än blöta tält och borttappade yxskydd?

Nu kan du få reda på det, tack vare en inbjudan från seniorlaget Ursus Grizzly i Viksjö Scoutkår.

Alla seniorer och ledare i Stockholm är välkomna på

BAL

på Officersträssen i Barkaby

den 17 januari 1998

Det utlovas välkomstdrink, middag, levande musik och underhållning.

Klädseln är frack eller smoking.

Anmäla dig gör du genom att sätta in 290 kronor på pg-nummer 1264876-2, Magnus Lindh senaste den 15 december, och där skriver du även namn, adress, kår samt eventuella allergier eller önskan om vegetarisk mat.

Balen är självklart helt alkoholfri.

Alaska - The Last Frontier

Vägen från Anchorage norrut är i början både fin och tvåflig. Vi åker ner till byn Eklutna och stannar till en stund nere vid den fascinerande rysk-indianska kyrkogården.

Av Mats Kronbladh

För att andarna skulle känna sig som hemma såg släktingarna till att bygga gravar i form av små fina hus och målade dem i glada färger. På det lilla träkapellet finns en lökkupol som vittnar om att Ryssland en gång ägde Alaska innan landet såldes till USA år 1857.

Vägen blir snart smalare men fortfarande slät och fin, men vi håller nere farten eftersom det nu börjat skymma och vi inte gärna vill köra på vare sig älg, grizzly eller svartbjörn. Trafiken är näst intill obefintligt, trots att vi åker på Alaskas största motorväg och snart kan vi börja skymta Nordamerikas högsta berg Mount McKinley som reser sig över sex tusen meter upp mot himlen framför oss. Toppen är dold i molnen, men med kikare kan vi urskilja var jord och himmel verkligen möter varandra. Det känns lite magiskt.

Det finns ingen lagstadgad allemansrätt i Alaska, men vi får reda på att det praktiskt taget fungerar som i Sverige. Så länge det handlar om enstaka tält och man inte stör så går det

bra att hitta sig en nattplats i skogen. Även om naturen i närheten av Denali är snarlik den vi har i vår fjällvärld känner vi oss inte tillräckligt hemma för att stega ut i skogen och slå

upp vårt tält, så den lilla campingplatsen som dyker upp passar oss utmärkt. Det visar sig att staten Alaska tillhandahåller ett stort antal små obemannade camping-

platser med avskilda lägerplatser som inte alls känns som de vi har i Europa. De är inte stora, men man får sin egen lägerplats med eldstad, ett litet bord och en bra tältplats och för detta

Mt McKinley, Nordamerikas högsta berg.

lägger man 6 dollar (cirka 45 kronor) i ett kuvert och stoppar det i lådan vid anslagstavlan. På samma anslagstavla sitter många skyltar om hur man betar sig i "bear country" men nog känner vi oss

Rusningstrafik på Alaska Highway 1

ganska säkra här. Sopotunnorna vid vägen är både björnsäkra och välanvända och aldrig har vi sett så välstädade nattplatser och vi konstaterade att detta nog till och med skulle motivera de slarvigaste seniorscouter att hålla

Stundtals är landskapet väldigt platt, men så dyker ett enormt massiv plötsligt upp!

kliniskt rent omkring sin nattplats.

Det är lite kyligt när vi vaknar på morgonen, men solen värmer ganska snabbt bort den råa morgonfukten. Våra grannar har redan hunnit ge sig av, några i bil och andra på cykel. Vi hämtar frukosten från bakluckan på bilen där den tillsammans med necessär och annat med starka lukter som kan locka till sig nyfikna björnar har spenderat natten. Efter en timme når vi fram till nationalparken Denali och framför kartorna inne på informationscentret inser vi att det inte handlar om ett litet strövområde utan snarare en yta som motsvarar Sverige söder om Jönköping. Man kan ge sig in i parken på olika sätt, allt från guidad busstur till hajk på kalfjället, det enda som inte är tillåtet är att åka in med bil i parken. Vill man vandra på egen hand måste man skaffa sig ett "backcountry pass" och få sin rutt godkänd av de

Här är man inte kaxig...

"park rangers" som sköter nationalparken. Hela parken är indelad i ett stort antal områden om ett par kvadratkilometer och varje område får av hänsyn till djur- och växtlivet bara genomkorsas av ett bestämt antal hajkare dagligen, så för att skydda miljön får man finna sig i att den rutt man tänkt sig kanske inte går att genomföra. Ibland stängs också ett område av helt för människor på grund av att något speciellt inträffar, t.ex. att en grizzlyhona

med ungar bestämt sig för att gå igenom området eller att en varg nyss har fällt ett byte och behöver matro. När man väl har fått sin rutt godkänd är det bara att kvittera ut en "Bear Resistant Food Container", en kraftig burk i kevlar som man förvarar maten i, och sedan ge sig av. Varje dag avgår ett par avgångar med en "camper bus" som tar vandrare och campare in i parken. När man väl har betalat för sitt besökspass är bussen gratis och man kan hoppa av var man vill på vägen eller åka med ända in till "Wonder Lake" som ligger 14 mil in i parken, men dit tar det hela 6 timmar att åka!

Vi kommer iväg med den grönmålade gamla skolbussen klockan 10 på förmiddagen men hinner inte längre än till Teklanika River innan vår buss bestämmer sig för att ha gjort sitt och skriker efter reparation. En timme senare kan vi hoppa på en ny buss som visserligen bara går ut till Eilson visitor center men vi bestämmer oss för att det blir bra, då sikten mot Mount McKinley ändå är dålig från Wonder Lake på grund av pågående skogsbränder.

Det blir kallare och blåsigare ju längre vi kommer och väl framme vid Eilson äter vi matsäck väl påklädda tillsammans med hundratals lönnfeta jordekorrar som hoppas att vi skall bidra med lite mat. Här och var sitter skyltar som uppmanar

jordekorrarna att inte tiggå från människor eftersom den typ av mat gör ekorrarna feta och långsamma och ett lätt byte för en björn. De fick inget från oss, hur söta de än försökte göra sig.

På vägen tillbaka ser vi tre grizzlys ett par hundra meter ut i vegetationen. Vi stannar och följer dem en bit när de kryssar sig uppför slänten, ivrigt "betande" från

Stora nallar på grönbete

Trasig buss är tråkig buss

bärbuskar. De är nästan vita och ser ut som enorma grisar på grönbete. Busschauffören pekar ut ett kungsörnsbo bara femtio meter från vägen, men vi kan inte se någon hemma. När vi kommer ner från höjden har vi plötsligt en varg alldeles

bredvid vägen. Han störs inte särskilt av bussen och man kan nästan se ett litet nöjt smil när han betraktar trettio människor inklämda i en buss samtidigt som han kan löpa som han vill. Det är en otrolig kick att se detta underbart fina djur i sitt rätta element och som till skillnad från de stackarna på Skansen har obegränsat utrymme. Vargen korsar vägen ett par gånger, dricker lite i en bäck på sidan av vägen och ger sig sedan av bortåt igen.

Natt vid Sanctuary River och här uppmanas alla att äta mat som luktar så lite som möjligt, bacon är helt bannlyst. Efter en rensning av brännaren till köket får vi bra fyr på det med hjälp av den "White gas" vi köpte när vi tröttnat på problemen med den dieseln vi försökt

Sanctuary River i Denali. Här går björn igenom allt som oftast, så matlagning med råvaror som luktar mycket är förbjudet. All mat, kokutrustning, tandkräm, tvål m.m. skall när det inte används förvaras i det björnsäkra förråd som syns till vänster.

REPORTAGE

köra på de senaste dagarna. Det blir en gammal hederlig lappskojs och pedantisk sanering och diskning av köksprylarna innan vi ställer in alla grejor i matförrådet och regler dörren. Tandborstning i skift nere vid bäcken. En borstar och den andra visslar, sjunger, spanar och lyssnar efter tecken på nallar. Det blir aldrig riktigt mörkt, det bara skymmer lite, precis som i norra Sverige. Så möts man ju också hela tiden av uttrycket ”The land of the midnight sun” här i Alaska. Det känns på något sätt bekant.

Morgonen efter står regnet som spön i backen men som tur är får vi plats i den första bussen som kommer utifrån Wonder Lake och nu skall tillbaka. Vi slänger ut allt fuktigt i baksätet på bilen och hoppas att det torkar upp innan kvällen kommer och sedan drar vi vidare norrut med siktet inställt på Fairbanks med sina tjugofem tusen invånare. En riktig storstad alltså...

Fakta om Alaska

Yta: 1.430.000 km²

Invånare: 552.000

Hösta berg: Mt McKinley (6.190 m)

Övrigt: En av femtio har flygcertifikat, en av sextio har eget flygplan.

Lite nyfiket men framförallt med en överlägsen blick tittar han på oss trettio som glor ut genom fönstren i bussen.

TeleTalk®

08-58745800

www.teletalk.se

Informationstjänster över
telefoni och Internet

Vill Du ha en enklare körklar tjänst eller en mer avancerad med kopplingar mot Era befintliga system? Massfax eller hämtfax? Bokning och betalning över telefoni? Vi står för tekniken, du står för informationen.

Lidingöstafetten 1997

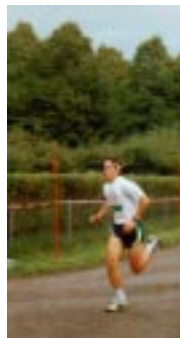
Av Peter Gustafsson

Lidingöloppet är världens största terränglopp. Det samlar varje år runt 10 000 löpare från världens alla hörn. De flesta som kommer till Lidingö första helgen i oktober varje år gör det för att springa i huvudklassen, alltså 30 km på en sågsplånslinga som hela tiden går upp och ner, helt enkelt terränglöpning. Men känner man inte för just 30 km, så finns det ett tiotal andra klasser man kan springa i, med olika sorters sträckor och deltagare. Ett av de roligare arrangemangen är Lidingöstafetten. Fyra sträckor på 4, 7, 4 resp 4 km. Stafetten har 10 olika branschklasser, och varje lag tävlar mot dem andra lagen i branschklassen, men även mot samtliga lag som är med i stafetten. Det finns 7 branschklasser som är till för rena yrkesgrupper, såsom banktjänstemän eller byggnadsarbetare t.ex. Sedan finns det en elitklass för löparklubbar, en kvinnoklass och sist men inte minst finns det en klass som heter "Ideella föreningar/Kompisgäng".

Nu för tiden får man allt oftare när man säger att man är scout höra kom-

mentarer av typen; "Scouterna, finns de fortfarande?" eller "Man ser aldrig er nu-förtiden". Vi vet alla att folk som säger så har rätt. Vi håller sakta men säkert på att förvandlas till en undergroundrörelse, utan kontakt med samhället i övrigt! [......] Självklart överdriver jag, men ibland kan man tänka tanken. Och gör man det, och samtidigt tycker att det inte är rätt utveckling, så är några människor inte fy skam att visa upp sig inför. I år ställde GVB upp med ett lag till Lidingöstafetten: Rickard Björkman (f.d. Skogsmännen), Peter Gustafsson (Ass Snabbfötterna), Niklas Wahlbom (Al Rovfåglaerna) och Daniel Torén (Ass Skogsmännen). I vår branschklass, som var den absolut tuffaste konkurrensmässigt sett, kom vi på 15:e plats av 114 lag. Av samtliga lag blev placeringen 46 av 621 lag. Vår sammanlagda tid blev 1 timme, 16 minuter och 56 sekunder.

Till nästa år kommer vi att satsa ännu mer på PR (i år hade vi bara kårfanan), kanske med ett infotält t.ex. Och vem vet, det kanske även blir mer än ett lag från kåren.

Daniel har fått upp farten...

Våra hjältar

Från vänster: Niklas, Rikard, Peter och Daniel

Peter kan nås via e-mail till peter.gustafsson@gvb.ssf.scout.se

För mer info om tävlingen, se <http://www.lidingoloppet.se/>

Kör gasol på ditt Trangia-kök

Av Björn Hagqvist

Gasol är det enklaste och renaste bränslet till ett stormkök. Öppna kranen och fjutta på. Vissa av köken tänds dessutom automatiskt när kranen öppnas (Primus). Nackdelen med gasol är att effekten minskar i takt med att bränslenivån sjunker i flaskan. Men med de senaste brännarna och en bra flaska märks det knappt.

Gasol fungerar tyvärr dåligt i kyla eftersom tuben då måste värmas upp för att köket skall fungera. För detta ändamål finns speciella värmepåsar att köpa som innan expeditionen "laddas" genom att kokas i en kastrull med vatten. De modiga värmer gasolledningarna med värmeljus eller motsvarande, vilket kan få vissa obehagliga följdverkningar...

Beräkna 220 gram gas (en liten flaska) per person och vecka (sommarsbruk). Redaktionen är dock lite tveksam till att flaskorna är av engångsbruk. Rekommenderas till vår, sommar och höst för de som vill ha det bekvämt och lätt!

Gasolbrännaren passar alla Trangia-kök. På gamla kök behöver man borra ett eller två hål i sidan berord på val av brännare. På bilden Optimus Explorer.

Thinking Day den 22 februari

Av Björn Hagqvist

Här är ett brev från det stora landet i väster. Kanske något för er tjejer i kåren som knyta internationella kontakter.

"Greetings!

We are a Junior/cadett Girl Scout troop in Decatur, Illinois USA. We are trying to find other Girl Scout

troops and Guide Units who would be interested in exchanging a local postcard with our troop in honour of Thinking Day. We want to send and receive as many as possible. If you can help us, please contact us and we will send you our mailing address and please enclose yours so that we may send you one of our postcards. Thank You.

YIGGGS

Cyndy and Troop 92
e-mail: Gsusa92@aol.com"

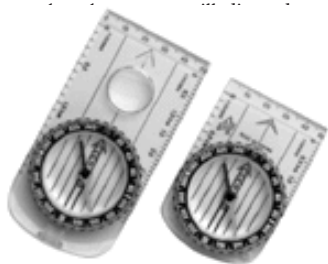
Årets julklappar

Av Björn Hagqvist

Nu när det lackar mot jul och du sitter med julklappslistan och undrar vad du ska skriva, då har Vassen några bra tips. Tänk bara på att vara extra snäll och äta upp din gröt så kom-

Den som vill ha en fysisk naturupplevelse kan prova att cykla på nästa hajk.

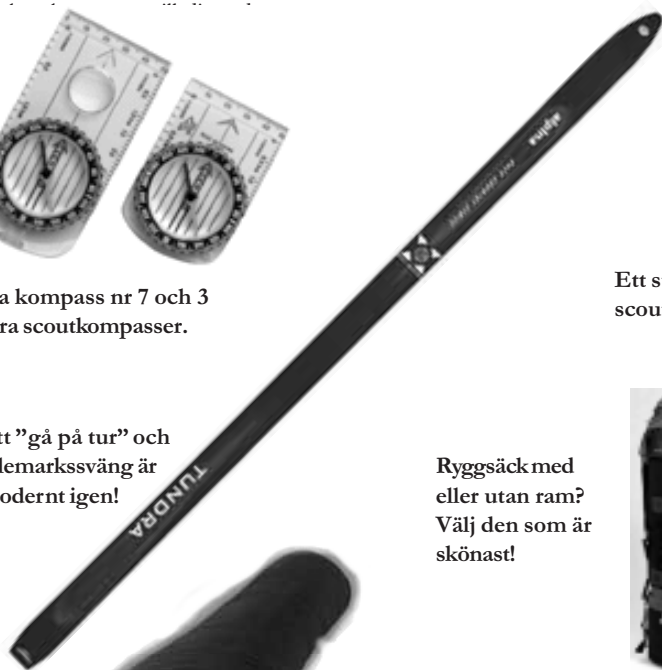

Silva kompass nr 7 och 3 är bra scoutkompasser.

Ett stormkök från Trangia är scoutstandard och håller länge.

Att "gå på tur" och telemarkssväng är modernt igen!

Ryggsäck med eller utan ram? Välj den som är skönast!

Ajungillak kompakt håller dig varm på natten

Lundhagskängor är oslagbara. Från vänster den moderna Sc. Hiking, klassikern Alaska och för barnen Knatte.

God mat i kylan

Nu när vintern börjar närma sig och det är kallt ute behövs lättlagad mat med mycket kalorier. Vi har letat upp några klassiker som ni kan pröva på vinterhajken eller övernattningen i vinter.

Av Björn Hagqvist

Kolarbullar

Till lunch och middag

Rör ut rågmjöl, salt och vatten till en tjock smet. Stek fett fläsk i stekpannan så att du får mycket flott. Gör en ganska tunn bulle av smeten och stek den på båda sidor. Skär fläsk i småbitar och blanda i eller prova med messmör eller honung på bullen. Den vanligaste maträtten vid forna tiders kolmilor.

Kolbullar är klassisk mat för en hungrig ”trapper” i vildmarken. Lätt fixat och gott!

Het wokad gris

Till middag

Pröva att ta med en wok! En riktig wok är gjord av tunn plåt och väger ganska lite. Allt som behövs är en bra eld, kryddor och flinka fingrar! På vintern är det lämpligt att göra maträtten lite såsigare så att den håller värmen.

Förbered hemma lite så går det snabbt att laga maten. Ingredienser: tärnat stekfläsk eller kassler, tunt skivade morötter (på snedden), lite större bitar av mittbiten på purjolöken, grovriven palsternacka, en gul lök (hackas i stora bitart, en vitlök (krossas eller finhackas), en chili (urkärnad och hackad). Förkoka pasta eller risnudlar hemma innan. Ta med en burk krossade tomater, rapsolja, socker, vinäger och soya.

Gör sedan så här:

1. Förbered och ställ fram alla ingredienser, hackade och klara.

2. Hetta upp woken, håll i olja.
3. Lägg ner lökbitarna och chilin. Rör hela tiden i 1 minut.
4. Lägg ner grönsakerna. Rör hela tiden i 1 minut till.
5. Lägg ner fläsket. Rör hela tiden i 2 minuter till.
6. Stänk över med soya. Rör hela tiden i 1 minut till.
7. I med pastan eller nudlarna. Rör hela tiden tills det blandat sig ordentligt.
8. Slå över de krossade tomaterna utan sitt spad. På med några nypor socker och en skvätt vinäger.
9. Rör om hela tiden tills det puttrar ordentligt. Servera!

En hälslev är bra att röra runt i woken med.

Vad är din åsikt?

Senaste veckorna har det debatterats en hel del i vår gästbok på Internet. Gästboken har blivit ett snabbt och enkelt sätt att publicera sin åsikt omedelbart för dem som har tillgång till Internet.

Ett problem med detta är att tunga och seriösa debattinlägg blandas med hälsningar till Henkan och Céline från någon Blå-Hajkare i Skåne. Därför föreslår vi i redaktionen ett antal alternativa tillvägagångssätt att ge sin åsikt till känna.

Via Internet

Vi har skapat en mailinglista med titeln "Medlemsforum" till vilken kärmedlemmar får ansluta sig. Allting som skickas till medlemsforum@gvb.ssf.scout.se ekas ut till alla som är anslutna, men endast de som är anslutna får lov att skicka in e-mail till adressen. I dagsläget är sju medlemmar anslutna, men det borde finnas fler med e-mailadress i kåren som är sugna på att vara med.

Vi kommer även att införa utdrag av det som skickats till listan i denna pappersversion av Vasen så att även icke Internetanslutna kan följa med i det som diskuteras. Vill du anmäla dig till listan, skicka ett mail till:

medlemsforum-request@gvb.ssf.scout.se

med ordet "subscribe" som enda innehåll. Du måste ha betalt medlemsavgift för att få ansluta dig.

Via telefon

Kanske står du mitt ute i skogen när du kommer på det där brännande som du direkt känner att du vill sprida till dina kårkamrater? Har du bara en telefon inom räckhåll kan du alltid ringa till Vasens telefonitjänst och lämna din insändare.

Ring 08-57890789 och tryck 17#

Brevlådorna i lokalerna

Bara att rita ner dina tankar på ett papper och lägga i lådorna. Alternativt kan du skicka det med post till:

Vasen
c/o Björn Hagqvist
S:t Göransgatan 102
112 45 STOCKHOLM

Informera dig!

Av Ragnhild Jansson

Ibland brukar man höra att information, det är det svåraste som finns. Människor uppfattar ofta samma budskap väldigt olika. Varför det är så kan man fundera länge över. Kanske uppfattar vi helt enkelt inte orden lika. Ett uttalande som en person tycker är kristallklart kan någon annan grubbla länge över utan att komma fram till vad som egentligen menades.

Men vi har också olika idéer om hur mycket information vi behöver, och hur vi ska kunna få den information vi tycker oss behöva. En del vill ha informationen sig tillsänd, andra letar helst själva upp det som behövs. Man brukar tala om "push" och "pull" (ungefär "trycka ut" och "dra till sig").

Vissa påstår, att det är olika mellan generationer. Den som växte upp i efterkrigstidens Sverige är van att spara och ransonera och leva på det man blir tilldelad. Man har ett stort behov av mycket information, ju mer desto bättre och man ser det som andra människors skyldighet att se till att informera om dom vill ha något resultat. Om man inte nås av information så förutsätter man att det var meningen att man inget skulle veta.

Underliggande faktorer

Den som är uppvuxen i högkonjunktursens Sverige på senare år däremot är van vid ett överflöd och har ingen känsla för att det kan råda brist på någonting. Man tar för sig av det man vill ha, litar på att det alltid kommer mer och överlåter inte åt andra att avgöra om just jag ska ta del av det här eller inte.

Om generationsteorin stämmer inte

Alla har olika behov av information och tillgodoser den också på olika sätt. En del skaffar information, andra väntar på information. Att vänta kan vara frustrerande när ingen information kommer.

får var och en avgöra, men en sak kan man konstatera; det är kanske inte så konstigt om det blir knas i informationsapparaten ibland, trots dom bästa intentioner. Frågan om man får tillräcklig information är ofta känsloladdad. Det kan tas som ett bevis på att man är välkommen och efterfrågad, vilket komplicerar det hela ytterligare.

Utän att göra anspråk på att kunna lösa världens informationsproblem, vill

vi i redaktionen i alla fall klargöra en sak: Om vi missar att informera just dig om något som händer i kåren så beror det inte på att vi inte vill att du ska veta.

Tvärtom – vi strävar efter att vara så tillgängliga som möjligt på webben (www.gvb.ssf.scout), via telesvar (nummer 08-5789 0789) och i tidningen.

"...det är olika mellan generationer..."

Skriv till Vasen!

Julotta

På juldagens morgon är det julotta i Gustaf Vasa kyrka. Vi i scouter brukar stå med facklor på kyrktrappan och hälsa besökarna välkomna. Efter julottan får vi fika i församlingssalen. Är du intresserad? Klädseln är nystruken scoutskjorta med halsduk och passande byxor eller kjol. Glöm inte att klä dig varmt under, men ha bussarongen eller annan mörkblå jacka som ytterplagg. Samling kl 6.15 utanför kyrkan.

Välkommen på julavslutning!

Julavslutningen börjar kl **14.00** i **Gustaf Vasa Församlingssal** på Upplandsgatan bakom Gustaf Vasa kyrka med lekar, luciatåg och fika. Vi fortsätter kl **16.00** i **Gustaf Vasa lillkyrka** med en mer högtidlig stund dit även föräldrar och syskon är välkomna. Avslutningen beräknas vara klar ca kl 17.00. Självklart är det scoutskjorta som gäller och glöm inte inneskorna! Hälsningar från ledarna i scoutkåren Gustaf Vasa-Bredäng.

Julvaka

Det finns en gammal tradition i vår scoutkår att vaka in juldagen tillsammans i Gustaf Vasa kyrkas församlingssal. Vi håller salen öppen för den som vill komma förbi på natten och få en kopp kaffe och en pratstund.

I år har vi väckt den gamla traditionen till liv igen! Vi börjar vår vaka efter midnattsmässan på julnatten och avslutar med att gå på julottan. Om du vill vara med ska du kontakta **Niklas Wahlbom på Rovfåglarna** senast den 15 december.

Efterlysning

Adresserna till Ingela Elmén samt Erland Högberg efterlyses av Vasens kuverteringsansvarige! Hör av dig till redaktionen om du har upplysningar i dessa ärenden.

Telefonändring

Jan och Lovisa Engwall
+31 76 564 06 99

